

РЕШЕНИЕ

№ 7542

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10295** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, във вр. чл. 195б от ЗВ.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 29 / 27. 09. 2021 г. на директора на Б. дирекция „И. район“.

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че не в акта не е посочено разрешителното на обекта, нарушен е срока за съставяне на акта от датата на започване на производството, неправилно е определен размера на ползантие количества вода и не е направен анализ на декларациите по чл. 194б, ал. 4 от Закона за водите /ЗВ/, като вместо това административния орган се е позовал на неправилна правна норма. Моли да се постанови решение, с което да се отмени издадения акт.

Ответникът - директора на Б. дирекция „И. район“, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. системи“ Е. притежава Разрешително за водоползване № 0771 / 22. 02. 2002 г., издадено от министъра на околната среда и водите. Разрешителното е за воден обект: Река М., с лимит на ползваната вода до 8,4 млн. куб. м. Водохващането се извършва на Бент М. на р. М., като в укрепен участък на довеждащия канал е

монтирана водомерна рейка. В разрешителното е посочено, че ползвателя следва да извършва ежедневно отчитане на ползваното водно количество за напояване, като за правото на водоползване се заплащат такси, определени в съответствие с чл. 2, ал. 1 и 2, т. 2 – Раздел I от „Тарифа за таксите за правото на водоползване и/или разрешено ползване на воден обект“ (ПМС № 154/2000 г., обн. ДВ бр. 65/2000 г., изм. и доп. бр. 97/2001 г. и ПМС № 23/02.02.2004 г., обн. ДВ бр. 11/2004 г.) за напояване, за действителната категория на повърхностните води.

Разрешителното за водоползване е изменено и продължено с Решение № РР-1408 / 23. 01. 2012 г., издадени от директора на Б. дирекция за управление на водите И. район - П., което е с краен срок 22. 02. 2017 г.

С Декларация по чл. 194б от ЗВ (стр. 29) изпълнителният директор на [фирма], е декларирал иззето количество за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г.: 14 300 000 куб.м. посочено е измервателно устройство – рейка и единичен размер на таксата от 0,0013. Декларирано е също така, че при напояването отнетия обем вода е по малък или равен на обема вода изчислен по съответните норми за водоползване. Доколкото представената декларация е по образец, като забележки на задната страница е посочена формулата, по която се определя таксата и същата е равна на единичния размер на таксата, умножена по размера на отнетия годишен обем, както и коригиращ коефициент от 0,7 при напояване, когато отнетия обем вода е по малък или равен на обема вода изчислен по съответните норми за водоползване.

На 26.10.2020 г. е била извършена проверка, обективирана в Констативен протокол № ПВ3-153/26.10.2020 г., при която са били определени дължими суми от [фирма] за такси за водовземане за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. е в размер на 13 013 лв., на основание § 9 от ПЗР на ЗВ, предвиждащ, че когато използването на водите се осъществява на основата на издадени разрешителни или без основание, лицето, използващо водите, дължи заплащане на таксите, предвидени в този закон, считано от влизането в сила на тарифите, предвидени от този закон, независимо от етапа, на който се намира процедурата за издаване или преоформяне на разрешителното му.

В констативния протокол са използвани именно данните от подадената от ползвателя декларация с декларирано иззето количество 14 300 000 куб.м, единична цена от 0,0013 лв./куб.м. и коригиращ коефициент от 0,7. Посочено е, че за дължимата такса за водовземане към момента на проверката липсва заплащане по сметката на БД И..

Констативният протокол е връчен на жалбоподателя с Писмо изх. № ПО-02-508/23.12.2020 г. (стр. 17). Със същото писмо, изпратено на основание чл. 195б, ал. 2, т. 3 от ЗВ, жалбоподателят е поканен доброволно да заплати дължимата сума. Дружеството е уведомено, че при неспазване на 7-дневния срок за доброволно изпълнение, ще се предприемат действия за принудително събиране заедно с лихви за забава. Писмото, видно от известие за доставяне, е получено на 29.12.2020 г. – стр. 19. Изпратено е и писмо изх. № ПО-02-508(1)/28.048.2021 г. (стр. 14), с което на осн. чл. 26 от АПК [фирма] е уведомено, че започва процедура по принудително събиране на незаплатените доброволно в срок такси за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., с което му е указана възможността да се яви в БД И. да се запознае със събраните доказателства в административното производство по установяването на публичното и му е дадена възможност да ангажира доказателства. Към датата на издаване на процесния АУПДВ, дружеството не се е възползвало от дадените му на основание чл. 34 от АПК права, не е направило възражение срещу определената от административния орган такса и не е внасяло други суми по сметка на БД И. за

заплащане на дължимите такси за периода 01.01.2019 г. 31.12.2019 г.

Производството е приключило с постановяване на оспорения АУПДВ № 29 / 27. 09. 2021 г. на директора на Б. дирекция „И. район“, връчен на 29. 09. 2021 г.

С жалба вх. № ПО-02-508(3) / 14. 10. 2021 г., изпратена по пощата на 13. 10. 2021 г., видно от клеймото на пощенски плик (стр. 7) е оспорен издадения акт по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 195б от ЗВ във връзка с чл. 195а, ал. 1 такси от същия закон.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта, издаден въз основа на подадената декларация. Мотиви се съдържат както в самия акт, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка и по-конкретно в констативния протокол. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа и жалбоподателят да разбере фактическите и правните основания за издаването му. При издаването му са спазени специалните административнопроизводствени правила по ЗВ, като е съставен констативен протокол и на жалбоподателя е предоставена възможност за доброволно заплащане на задълженията, както и за представяне на възражения по започналото административно производство, съобразно изискванията на чл. 195б, ал. 2 от ЗВ.

Не се установява допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Срокът за издаване на акта и за връчването му са инструктивни, а не преклузивни, и неспазването им не може да обоснове съществено нарушение. Съдът споделя разбирането, че съществено е само това процесуално нарушение, което влияе пряко при формиране на волята на административния орган или ограничава правото на защита и на участие в производството на засегнатото лице, съответно влияе пряко на крайния резултат. В конкретния случай, за всеки етап от производството, жалбоподателят е бил надлежно уведомен, като му е дадена възможност да направи възражения или да представи доказателства, от която възможност същият не се е възползвал.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за неправилно отчитане на отнетото количество вода, тъй като не са отчетени показанията на измервателните устройства, които са били монтирани. С разпоредбата на чл. 194б от ЗВ е въведено задължение за титулярите на разрешителни, Ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите.

По подадената декларация директорът на басейнова дирекция извършва проверка за съответствие на информацията с резултатите от собствения мониторинг, показанията

на измервателните устройства и/или с резултатите от извършения през годината контрол. Когато в декларацията се установят несъответствия с информацията по ал. 3, които засягат основата и размера на определената такса, директорът на басейновата дирекция издава АУПДВ, с който се коригира декларацията (чл. 194б, ал. 4 от ЗВ, редакция ДВ, бр. 98/2018 г.) В случая при извършената проверка по реда на чл. 194б, ал. 3 от ЗВ на данните в декларацията за отчетения период е установено съответствие между декларираното от жалбоподателя и установеното от ответника. Количеството изразходвани водни маси през 2019 г., посочени в оспорения акт, съответстват на посочените в декларацията на дружеството по чл. 194б от ЗВ за съответния период. Поради тази причина органът е изчислил размера на дължимата такса за водовземане, на основание данните от представената декларация по чл. 194б от ЗВ, за което е уведомил дружеството, като му е предоставил срок за доброволно плащане. В случая няма основание за отмяна на акта на процесуално основание, като освен това съдът не се нуждае от специални знания за назначаване на експертиза, тъй като всички данни, включително отчетения годишен обем и единичен размер на таксата са декларирани от самото лице в подадената под страх от наказателна отговорност декларация.

Оспореният акт е постановен в съответствие с приложимите материалноправни норми. Безспорно се установява, че жалбоподателят е ползвал повърхностни води за напояване на земеделски култури, за което дължи заплащане на такса на основание чл. 194, ал. 1 от ЗВ, определена в размерите и по реда на Тарифа за таксите за правото на водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн. ДВ бр. 2/06.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г. Тази такса се определя на базата на отчетения обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в Наредбата за нормите за водопотребление.

Съгласно чл.11 от Тарифата таксата се изчислява по формулата $T = E \times W$, където: T е размерът на дължимата годишна такса в лева; E - единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отчетената вода, съгласно таблиците по чл. 12 - в лв./куб. м; W - размерът на отчетения годишен воден обем - за повърхностни и подземни води, в куб. м; размерът на разрешения годишен воден обем - за минерални води, в куб. м.

Когато водовземеването е за напояване, към единичния размер на таксата се прилагат коригиращи коефициенти в зависимост от отчетеното количество вода съобразно нормите за водопотребление съгласно чл.12, ал.3 от Тарифата, както следва: ако отчетеното количество вода е равно или по-малко от нормативно определеното за съответната агроклиматична зона и съответните култури, се прилага намаляващ коефициент от 0.7; обратно – ако отчетеният обем вода е по-голям от нормативно определеното количество, се прилага увеличаващ коефициент 1.3.

В подадената декларация жалбоподателят е декларира, че използваното количество вода е за напояване и същото е в по-малък или равен обем от обема по нормите за водопотребление, поради което е приложен по-благоприятния коефициент 0,7.

За отчетения период единичният размер на таксата за обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури е 0,0013 лв. за кубичен метър вода – чл.12, ал.2, т.3 от Тарифата, като от 01. 01. 2019 г. цената е увеличена от 0,0012 лв. на 0,0013 лв.

Размерът на таксите е определен на базата на посочените в декларацията по чл. 194б от ЗВ отчет годишен обем и правилно приложен корекционен коефициент за напояване, когато отчетеният обем на вода е по-малък или равен от обема вода,

изчислен по съответните норми на водопотребление, както следва:

$$14\,300\,000 \text{ куб.м.} * 0,0013 \text{ лв.} * 0,7 = 13\,013 \text{ лв.}$$

Не се твърдят и не са доказани извършени плащания от страна на жалбоподателя нито в определения срок за доброволно плащане, нито по-късно, следователно налице са фактическите и правните основания за издаване на АУПДВ.

В същото време, доколкото няма извършени плащания, а в чл. 194б, ал. 2 от ЗВ, е предвидено, че задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари, са начислени лихви за забава съобразно чл. 195в от ЗВ.

Видно от приложения лихвен лист (стр. 20), законната лихва за периода от 16. 02. 2020 г. до 27. 09. 2021 г. (датата на издаване на оспорения акт) върху главницата от 13 013 лв., е 2132, 86 лв., колкото е посочена и в акта.

В същото време са неоснователни доводите изложени в жалбата, че не е посочено разрешителното, тъй като в случая АУПДВ, се издава на основание § 9 от ПЗР на ЗВ. Неоснователни са и доводите за неправилно измерване, тъй като ползваното количество е декларирано лично от самото задължено лице.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, но такова не е поискано, поради което не се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Н. системи” Е., [населено място], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 29 / 27. 09. 2021 г. на директора на Б. дирекция „И. район“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: